

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Sa/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200550
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8018200550.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove sudkyňou JUDr. Katarínou Morozovou Nemcovou v právnej veci žalobkyne T. T. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., U. XX, XXX XX L., proti žalovanému Ministerstvu vnútra SR, Krajskému riaditeľstvu PZ Prešov, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska 33, 080 05 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného Č.p.: KRPZ-PO-W zo dňa 04. septembra 2018 a rozhodnutia Č.s.: ORPZ-PO-C VS: 42766 zo dňa 28. júna 2018 na základe podanej správnej žaloby takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Záverov správnych orgánov

1. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný dňa 04.09.2018 pod Č.p.: W.-PO-W ako príslušný odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie T. X. zamietol a rozhodnutie o priestupku vydané ORPZ ODI v Prešove zo dňa 28.06.2018 č.p.: C.-PO-C potvrdil.

2. Žalovaný ako odvolací orgán poukázal na výrok prvostupňového rozhodnutia, ktorým uznal správny orgán T. X. vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1, písm. b), g), k) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), pretože svojim konaním porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), ustanovenie § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) a ustanovenie § 66 ods. 6 s poukazom na § 64 ods. 2 písm. a) zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), čím v zmysle ustanovenia § 137 ods. 2 písm. c) citovaného zákona závažným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky tým, že dňa 22.7.2017 v čase o 17.00 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. V., ev.č.: L po ul. V. vo P. P., v smere do L., kde sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, následkom čoho pravým spätným zrkadlom narazila do ľavého spätného zrkadla tam parkujúceho osobného motorového vozidla zn. P. C., ev.č.: X.-XXX-X., ktorého majiteľom je L. I., bytom G., ul. C. č. XXX/X. P. T. X. si následne nesplnila povinnosť účastníka dopravnej nehody a z miesta dopravnej nehody odišla. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidle zn. P. C. vznikla škoda vo výške cca. 300,- eur. Za tento priestupok bola T. X. podľa § 22 ods. 2 písm. a), c), f) zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň jej bola v zmysle § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, s poukazom na § 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna

suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z.z. uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

3. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podala odvolanie žalobkyňa, ktoré dôvody sú totožné s dôvodmi uvádzanými v podanej žalobe, o ktorom odvolaní prvostupňový správny orgán nerozhodoval, nakoľko mu nevyhovelo a po zaujatí stanoviska predložil odvolaciemu orgánu KDI, KRPZ v Prešove.

4. KDI v Prešove ako príslušný správny orgán v zmysle § 58 ods. 1 S.s.p. začal konanie dňa 07.08.2018 o odvolaní, pričom preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu. Žalovaný poukázal na všetky dôkazy, ktoré boli prvostupňovým správnym orgánom vykonané a použité ako dôkazy v správnom konaní. Preskúmaním spisového materiálu a dôkazov v ňom zhromaždených žalovaný nadobudol presvedčenie, že T. X. spáchala daný skutok tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku. Zároveň odvolací orgán uviedol, že spáchanie uvedeného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky obvinenou T. je potvrdené správou o výsledku objasňovania priestupku, záznamami o podaní vysvetlenia a po ďalšom šetrení a presnom, úplnom zistení skutkového stavu vecí a zaobstaraním podkladov pre správne rozhodnutie, taktiež doplnenými podaniami vysvetlenia účastníkov konania na ústnom pojednávaní a odborným vyjadrením znalca.

5. Žalovaný poukázal na správu o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 21.09.2017, na záznam o podaní vysvetlenia L. Y. zo dňa 22.07.2017, na záznam o podaní vysvetlenia P. O. z XX.XX.XXXX, ako aj na záznam o podaní vysvetlenia T. I. zo XX.XX.XXXX, Y. X. zo dňa XX.XX.XXXX a T. X. zo dňa XX.XX.XXXX.

Prvostupňový správny orgán obdržal dňa 26.09.2017 spisový materiál týkajúci sa danej veci a na podklade vyššie uvedených skutočností predvolal T. X. na ústne pojednávanie o priestupku, ktorého termín stanovil na 24.11.2017 o 10:00 hod. Po vypočutí T. X. prvostupňový správny orgán následne po zaujatí stanoviska k vyhláseniu účastníčky konania rozhodol o priestupku dňa 24.11.2017, ktorým uznal účastníčku konania vinnou z porušenia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) s poukazom na § 64 ods. 2 písm. a) Zákona o cestnej premávke, pretože v zmysle § 137 ods. 2 písm. c) citovaného zákona závažným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky a tým sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) Zákona o priestupkoch. Zároveň správny orgán rozhodol o uložení sankcie za spáchaný priestupok a uložil účastníčke konania pokutu vo výške 300 Eur a sankciu spočívajúcu v zákaze viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

T. X. dňa 24.11.2017 podala voči rozhodnutiu o priestupku v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorému prvostupňový správny orgán nevyhovelo a po zaujatí stanoviska predložil odvolaciemu orgánu. KDI v Prešove následne po preskúmaní napadnutého rozhodnutia o priestupku dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán pri vydaní prvostupňového rozhodnutia nepostupoval v súlade so zákonom a vec zrušil a vrátil za účelom doplnenia dokazovania prvostupňového správneho orgánu a to tým, že sa v ďalšom konaní má povinnosť vysporiadať sa s presným a úplným skutkovým stavom vecí a za tým účelom obstará ďalšie relevantné podklady pre rozhodnutie vo veci.

V štádiu ďalšieho objasňovania prvostupňovým správnym orgánom bol spisový materiál doplnený o odborné vyjadrenie znalca Ing. T. P. pod č. X/XXXX zo dňa 14.03.2018, zápisnicu z ústneho pojednávania T. X. zo dňa 31.05.2018, na základe námietok obvinenej a za účelom výpovede svedka T. I., ako aj zápisnicu z ústneho pojednávania T. X. zo dňa 28.06.2018, kde sa na ústnom pojednávaní na základe námietok obvinenej za účelom výpovede svedka, ktorému má obvinená právo klásť otázky zúčastnil svedok Y. X..

6. V rámci vykonaného dokazovania prvostupňovým správnym orgánom z odborného vyjadrenia znalca N. T. P. zo dňa 14.03.2018 vyplýva, že pri popísanom pohybe vozidla V. iXX mohlo dôjsť ku kontaktu časti pravého spätného zrkadla osobného motorového vozidla zn. V. o časť ľavého spätného zrkadla osobného motorového vozidla zn. P. C.. Keďže na obidvoch vozidlách sú spätné zrkadlá kĺbovo uložené je možné pripustiť, že po kontakte došlo ak preklopeniu uvedených zrkadiel. Predmetné poškodenie spätných zrkadiel z technického hľadiska možno označiť za zhodné, čo do výšky úrovne, ako aj vzájomného poškodenia, teda mohlo dôjsť k ich vzájomnému popísanému kontaktu. Zo záveru odborného vyjadrenia vyplýva, že z vykonanej analýzy možného pohybu vozidla zn. V. iXX po ulici V. vo P. P. je možné usúdiť, že príčinou kontaktu pravého spätného zrkadla vozidla zn. V. iXX s ľavým

spätným zrkadlom stojaceho vozidla zn. P. C. bola nesprávna technika jazdy vodičky z vozidla V. iXX spočívajúca v nedodržaní potrebného bočného odstupu od stojaceho vozidla zn. P. C., pričom boli vytvorené technické podmienky na zachovanie potrebného bočného odstupu vozidla zn. V. iXX od stojacích vozidiel. Zároveň žalovaný poukázal na vyjadrenie z ústneho pojednávania zo zápisnice z 31.05.2018 T. X., kde účastníčka konania na základe námietok a za účelom výpovede svedka T. I., ktorému mala možnosť dávať otázky bol vykonaný tento výsluch svedka. Ďalej poukázal žalovaný na zápisnicu z ústneho pojednávania T. X. zo dňa 28.06.2018, kde sa na ústnom pojednávaní na základe námietok obvinenej a za účelom výpovede svedka, ktorému mala právo klásť otázky zúčastnil svedok Y. X.. Z uvedenej výpovede tak svedka, ako aj účastníčky konania T. X. bola spísaná zápisnica, v ktorej sú uvedené skutočnosti, ktoré boli predmetom výsluchu tak svedka Y. X., ako aj vyjadrení obvinenej T. X.

7. Prvostupňový správny orgán ODI Prešov následne po zaujatí stanoviska k vyhláseniu účastníčky konania 28.06.2018 vydal opätovne rozhodnutie o priestupku, ktorým uznal účastníčku konania vinnou z porušenia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) s poukazom na § 64 ods. 2 písm. aj zákona o cestnej premávke, čím v zmysle § 137 ods. 2 písm. c) citovaného zákona závažným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky a tým sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), k) zákona o priestupkoch. Zároveň správny orgán rozhodol o uložení sankcie, kde za tento spáchaný priestupok uložil účastníčke konania pokutu vo výške 300,- eur a sankciu spočívajúcu v zákaze činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. T. X. podala dňa 10.7.2018 voči rozhodnutiu o priestupku v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Prvostupňový správny orgán podanému odvolaniu opätovne nevyhoviel a po zaujatí stanoviska dňa 3.8.2018 spisový materiál v zmysle § 57 ods. 2 zákona o správnom konaní predložil k preskúmaniu a rozhodnutiu odvolaciemu správneho orgánu. KDI v Prešove po preskúmaní spisového materiálu ako celku, ako aj dôkazov v ňom zhromaždených jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, s odkazom na vyššie uvedené zastáva názor, že ku skutku došlo tak, ako bolo uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia o priestupku.

Tento názor odvolacieho správneho orgánu je založený predovšetkým na posúdení rozporných vyjadrení účastníkov konania vo vzájomnej súvislosti so závermi znalca v spracovanom odbornom vyjadrení.

8. Z odborného vyjadrenia znalca N. T. P. je zrejmé, že pri popísanom pohybe vozidla zn. V. iXX mohlo dôjsť ku kontaktu časti pravého spätného zrkadla osobného motorového vozidla zn. V. o časť ľavého spätného zrkadla stojaceho osobného motorového vozidla zn. P. C.. Predmetné poškodenia spätných zrkadiel z technického hľadiska možno označiť za zhodné, čo do výškovej úrovne, ako aj vzájomného poškodenia, teda mohlo dôjsť k ich vzájomnému popísanému kontaktu. Na základe vykonaných prepočtov na vozovke je možné usúdiť, že ak by vodička osobného motorového vozidla zn. V. iXX chcela pokračovať v jazde v smere pôvodnej jazdy, mohla z technického hľadiska okolo stojacích vozidiel po oboch stranách vozovky bezpečne prejsť, ak by sa pohybovala cca stredom takto vytvoreného koridoru o šírke cca 3,0 m, pričom by bol zachovaný potrebný bočný odstup cca 0,56 m po oboch stranách vozidla V. iXX od stojacích vozidiel. Z vykonanej analýzy možného pohybu vozidla V. iXX po ulici V. vo P. P., je možné usúdiť, že príčinou kontaktu pravého spätného zrkadla osobného motorového vozidla zn. V. iXX s ľavým spätným zrkadlom stojaceho osobného motorového vozidla zn. P. C. bola nesprávna technika jazdy vodičky osobného motorového vozidla zn. V. iXX spočívajúca v nedodržaní potrebného bočného odstupu od stojaceho vozidla zn. P. C., pričom boli vytvorené technické podmienky na zachovanie potrebného bočného odstupu osobného motorového vozidla zn. V. iXX od stojacích vozidiel. Popísané poškodenia spätných zrkadiel vozidiel z technického hľadiska sú v príčinnej súvislosti v predmetnou nehodovou udalosťou.

9. Ku konštatovaniu T. X., že nebola so znalcom na mieste činu, a preto nemôže potvrdiť ani vyvrátiť že by nejaký znalec na mieste činu bol, žalovaný uviedol, že pre splnenie znaleckej úlohy znalcom bolo potrebné vychádzať z údajov zistených a uvádzaných v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody, z údajov zistených v plánu a náčrtu z miesta dopravnej nehody, z poškodenia motorových vozidiel majúcich účasť na dopravnej nehode a to najmä fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody, ako aj polohy P. C. v čase dopravnej nehody, ktorá bola zadokumentovaná pri obhliadke miesta dopravnej nehody policajným orgánom.

10. Pre splnenie znaleckej úlohy bolo taktiež potrebné popísanie prípadných poškodení oboch vozidiel, ktoré mali účasť na predmetnej dopravnej nehode podľa predloženej fotodokumentácie a geometrické porovnanie vozidiel a ich možnosť kontaktovať sa prednými spätnými zrkadlami. S týmito skutočnosťami bolo potrebné pri analýze dopravnej nehody rátať. KDI potom, ako účastník konania

chcel spochybníť závery znalca bolo jeho povinnosťou predložiť k týmto tvrdeniam také dôkazné prostriedky, ktoré by jednoznačné odborné závery spochybnili. Z uvedeného vyplýva, že spochybnenie dôkazného prostriedku vyhotoveného subjektom verejného práva, napríklad znaleckého posudku znalca, resp. odborného vyjadrenia osvedčujúceho vznik dopravnej nehody, je možné vykonať iba procesne relevantným spôsobom, t.j. preukázať odbornú nemožnosť takéhoto vzniku predložením iného, hodnoverného znaleckého úkonu. Účastníčka konania do dňa rozhodnutia o odvolaní takýto dôkazný prostriedok nepredložila a ani neavizovala jeho vyhotovovanie.

11. Žalovaný ďalej uviedol, že pri rozhodovaní o vine, resp. nevine posudzoval všetky dôkazné prostriedky získané v štádiu objasňovania a prejednávania priestupku vo vzájomnej súvislosti s vyjadreniami samotnej účastníčky konania.

Ďalším dôvodom, pre ktorý odvolací správny orgán nepochybuje o vine účastníčky konania sú jej rozporné tvrdenia v štádiu objasňovania veci, ktorou je nejednotnosť jej výpovede vo vzťahu k zastaveniu vozidla, poškodeniu vozidla a osobe, ktorá vystupovala z vozidla a kontrolovala vzniknutú situáciu, k čomu menovaná uvádzala, že na mieste nehody zastavila, nikomu žiadnu škodu nespôsobila, čo bol skontrolovať jej manžel, pričom na ústnom pojednávaní dňa 31.5.2018 uviedla, že vozidlo kontrolovala ona a až následne na otázku správneho orgánu uviedla, že si nepamätá kto išiel vozidlo kontrolovať. K týmto tvrdeniam je potrebné uviesť, že pri prvotnej výpovedi spoločne s manželom uvádzali, že ak by boli vedeli o vzniku dopravnej nehody, boli by na mieste zastavili a zavolali políciu. Dňa 24.11.2017 na ústnom pojednávaní o priestupku T. X. uviedla, že zastavila s vozidlom, keď prešla okolo dvoch vozidiel, rovnako svedok udalosti T. I. vo svojej výpovedi uviedol, že vodička vozidla zn. V. iXX zastavila na úrovni po prejení okolo vozidla zn. P. C., čo znázornil aj v náčrtku priloženom v spisovom materiáli a tým mal celú udalosť pred sebou. Pritom svedok Y. X. vo svojej výpovedi na ústnom pojednávaní o priestupku dňa 28.06.2018 uviedol, že s vozidlom zastavili na konci kolóny, vystúpil y vozidla a následne prechádzal peši okolo vozidiel, čo podľa jeho tvrdenia trvalo asi 5 minút. Menovaný vo svojej výpovedi taktiež uviedol, že pripúšťa, že k vzniku škrabanca na pravom spätnom zrkadle ich vozidla došlo cez víkend v dobe od 22.07.2017 do 23.07.2017, niekedy medzi sobotou a pondelkom.

12. K vyjadreniu účastníčky konania, že si nie je vedomá spáchania priestupku, spôsobenia dopravnej nehody, nejakého znehodnotenia alebo poškodenia, pretože je zodpovedný vodič, ktorý pri najmenšom pochybení si zastane autom na krajnici a skontroluje svoje vozidlo odvolací správny orgán uviedol, že sa s názorom účastníčky konania nestotožňuje a dopĺňa, že práve naopak a síce že poškodenie vozidla V. iXX bolo smerodajné pre zistenie kto na odstavenom vozidle P. C. spôsobil škodu na majetku. Nesúhlas účastníčky konania s týmto tvrdením odvolací správny orgán považuje za jej právo na názor, avšak jej nesúhlas nemožno považovať za prekážku pri uznaní viny za spáchaný priestupok.

Žalovaný ďalej poukázal na objektívnu stránku skutkovej podstaty priestupku s poukazom na ustanovenie § 22 ods. 1 písm. b) Zákona o priestupkoch, z ktorého bezpochyby vyplýva, že sa postihuje konanie vodiča vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, keď bezodkladne nezastavil vozidlo alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta. Účastníčka konania najprv neuviedla a následne nepoprela, že by na mieste, kde sa mala udiať dopravná nehoda nezastavila, pričom toto mala vykonať z dôvodu, že v daný deň boli nepriaznivé poveternostné podmienky a silno pršalo. Mala malý priestor na prejazd svojim vozidlom popri v rade, po jednej aj druhej strane vozovky stojacich vozidiel, nepočula, aby sa niečo stalo, ale napriek tomu aj tak v daždi zastala na mieste, dala výstražné svetlá, aby upovedomila vodičov, ktorí stáli za ňou v kolóne a poslala manžela prekontrolovať celú situáciu aj napriek tomu, že nepočuli žiaden náraz, pričom takto to robí stále aby sa uistila, či prešla nejakým úsekom bezpečne. Účastníčka konania popiera, že by mala vedomosť o tom, aby sa zúčastnila na dopravnej nehode a pri tejto svojej argumentácii vychádzala z toho, že na svojom vozidle nevykonala žiadnu opravu a ani jej nevznikla žiadna škoda na vozidle v príčinnej súvislosti s danou udalosťou, až na jeden malý škrabaneček na spätnom zrkadle, ktorý mohol vzniknúť aj v daný víkend kedy ku skutku došlo, nakoľko so svojim vozidlom parkujú na sídlisku U. v L., kde sú škrabance bežné.

13. Na základe uvedených skutočností žalovaný konštatoval, že správanie účastníčky konania obsahuje prvky, ktoré osvedčujú prítomnosť nedbanlivosti v jej správaní, minimálne nevedomú nedbanlivosť podľa § 4 Zákona o priestupkoch, nakoľko ako vodička vedela, že svojou rýchlosťou jazdy môže spôsobiť kolíziu svojho vozidla s tam v tom čase zaparkovanými vozidlami, avšak sa spoliehala na to, že tento dôsledok jej konaním nenastal, hoci v zmysle fotodokumentácie poškodenie vozidla v tom čase bolo viditeľné a v danom čase na danom mieste bol celkom logicky predvídateľný záver, že toto poškodenie mohla účastníčka konania spôsobiť svojím spôsobom jazdy.

14. Žalovaný ďalej k vyjadreniu T. X., že doposiaľ jej nebolo dôveryhodne preukázané, že danú situáciu spôsobila ona, nakoľko samotný svedok udalosti sa vyjadril, že nemá žiadnu fotodokumentáciu ani kamerový záznam a na situáciu sa už veľmi nepamätá, žalovaný uviedol, že zastáva ten názor, že preukázanie skutku obvinenej je možné a prípustné aj bez preukázania záznamu zo záznamového zariadenia, či už videokamery alebo fotoaparátu, nakoľko svedok dopravnej nehody T. I. popísal priebeh celej udalosti tak, ako to vnímal svojimi zmyslami. Ako svedok vypovedal o skutočnostiach majúcich vzťah k prejednávanej veci, ktoré poznal vlastnými zmyslami v určitom mieste a čase, t. j. menovaný sa v danom čase nachádzal na mieste s priamym výhľadom na miesto, kde došlo k dopravnej nehode a vedel presne popísať priebeh celej udalosti, ktorú videl, bez toho aby poznal majiteľa poškodeného vozidla. Na námietky T. X., že si svedok z dňa nehody nepamätá na veľa vecí, ako ani na to, kto vystúpil z vozidla V. IXX, či to bola žena alebo muž treba uviesť, že menovaná si vo svojej výpovedi zo dňa 28.06.2018 taktiež presne nepamätala a nevedela piesne uviesť, či vystúpila ona alebo jej manžel. Treba uviesť, že dlhodobo si zapamätávame len to, čo je nejakým spôsobom významné a dôležité.

Ďalej žalovaný poukázal na podstatu zapamätávania alebo vštepovania si do pamäte určitých stôp a dočasných spojov v mozgovej kôre pôsobením vonkajších alebo vnútorných podnetov. K uvedenému žalovaný zdôraznil, že je pochopiteľné, že si svedok T. I. nevedel s odstupom času presne spomenúť na niektoré skutočnosti spojené so vznikom dopravnej nehody, pričom je potrebné skonštatovať, že relevantné skutočnosti dôležité pre objasnenie veci vedel menovaný zhodne reprodukovat' aj s odstupom času a nedochádzalo u neho k zmenám vo výpovedi. Žalovaný taktiež uviedol, že svedok T. I. vedel presne a jednoznačne popísať vozidlo, ako aj osoby nachádzajúce sa vo vozidle, pretože sa v danom čase zhodou okolností nachádzal vo svojom vozidle zaparkovanom v rade stojacich vozidiel na mieste vzniku dopravnej nehody, nakoľko v ňom bol z dôvodu nepriazne počasia po dáždniky. Z uvedeného dôvodu tak mal možnosť priamo a nerušene sledovať celú situáciu. Treba uviesť, že svedok nemal dôvod zbytočne si zapisovať a vymýšľať evidenčné číslo vozidla ak by k ničomu nebolo došlo. Rovnako tak svedok vedel popísať osoby vo vozidle, ku ktorým vedel presne uviesť, že išlo o ženu v okuliaroch, a po zastavení vozidla vystúpil z vozidla muž, ktorý prekontroloval vozidlo. K veci je potrebné uviesť, že svedok nemal žiaden vzťah k účastníkom konania. Ak by nebol T. I. videl priebeh celej udalosti, nemohol by s takou presnosťou a určitosťou uviesť súlad všetkých okolností a sled podrobností týkajúcich sa predmetnej dopravnej nehody.

15. Ďalej žalovaný poukázal na námietku T. X., že policajt na ktorého meno si nespomína a ktorý s ňou robil prvý výsluch a fotil ich motorové vozidlo z nezistených príčin ponechal tento priestupok na prejednanie svojej kolegyni, k čomu sa menovaná dotazovala prečo to nedotiahol do konca, ale ponechal to na vyšetrovanie inej osobe. Žalovaný uviedol, že podľa čl. 57 ods. 1 Nariadenia Prezidenta Policajného zboru č. XX/XXXX Z.z. o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti, ak nie je známa osoba, ktorá je v súvislosti s dopravnou nehodou podozrivá zo spáchania priestupku, policajt vykoná nevyhnutné úkony na jej zistenie. Vždy sa vykoná obhliadka miesta dopravnej nehody, pričom postupuje primerane podľa čl. XX až XX.

Ďalej poukázal žalovaný na to, že z čl. 57 ods. 5 vyššie uvedeného nariadenia policajt po dodatočnom zistení páchatel'a priestupku pokračuje v objasňovaní priestupku a spracuje správu o výsledku objasňovania priestupku, ak nie je dôvod na odloženie alebo odovzdanie veci podľa § 60 ods. 3 písm. a), c), d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, čo znamená, že orgán oprávnený objasňovať priestupky podľa § 58 ods. 3 citovaného zákona, t.j. orgán Policajného zboru v danom prípade podľa § 60 ods. 3 písm. d) citovaného zákona predloží správu o výsledku objasňovania priestupku po zistení páchatel'a priestupku príslušnému správne mu orgánu, ak tu nie sú dôvody na postup podľa písmen a) a c).

Žalovaný ako odvolací správny orgán dospel k záveru, že T. X. spáchala dané skutky tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku, t.j., že dňa 22.07.2017 v čase o 17.00 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. V., ev.č.: L.-XXX-K., po ul. V. vo P. P. v smere do L., kde sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, následkom čoho pravým spätným zrkadlom narazila do ľavého spätného zrkadla tam parkujúceho vozidla zn. P. C., ev.č.: X.-XXX-X.. P. T. X. si následne nesplnila povinnosť účastníka dopravnej nehody a z miesta dopravnej nehody odišla.

Žalovaný sa na základe vyššie uvedeného stotožnil s právnym posúdením konania obvinenej prvostupňovým správne mu orgánom a to vrátane odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Zároveň žalovaný citoval príslušné ustanovenia Zákona o cestnej premávke, konkrétne ustanovenia § 3 ods. 1,

§ 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) a zároveň § 66 ods. 6, § 137 ods. 2 písm. c) Zákona o cestnej premávke. Zároveň citoval príslušné ustanovenia Zákona o priestupkoch a to konkrétne § 22 ods. 1 písm. b), § 22 ods. 1 písm. g), § 22 ods. 1 písm. k), ako aj § 74 ods. 1 a § 58 ods. 1.

16. Žalovaný ako odvolací orgán preskúmal aj postup prvostupňového správneho orgánu pri určení druhu sankcie a jej výmery, pričom zistil, že prvostupňový správny orgán prihladal aj na evidenčnú kartu vodičky T. X., z ktorej vyplýva, že menovaná je držiteľkou vodičského oprávnenia skupiny B1, B, AM od roku 2008, pričom v sledovanom období uplynulých dvoch rokov už bola za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sankcionovaná celkom trikrát. Taktiež 11.02.2017 závažným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky, kedy spôsobila dopravnú nehodu s následkom na živote alebo zdraví, čo správny orgán posudzoval v jej neprospech, preto pristúpil k uloženiu sankcie uvedenej vo výroku rozhodnutia, pričom v zmysle platnej právnej úpravy za tento priestupok možno v správnom konaní uložiť sankciu - pokutu vo výške od 300 do 1 300 a zákaz činnosti vedenia motorového vozidla na dobu od jedného do piatich rokov. Avšak vzhľadom na okolnosti dopravnej nehody a jej následky, ako aj na osobné pomery obvinenej určil právny orgán sankciu v spodnej hranici sadzby, nakoľko má za to, že pokuta nemá byť iba represívna, ale aj výchovná. Na základe uvedeného prvostupňový správny orgán uložil účastníčke konania sankciu pokutu vo výške 300 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov. Za priestupok podľa tohto ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b) Zákona o priestupkoch je možné uložiť sankciu pokutu od 300 do 1300 Eur a zákaz činnosti od 1 roku do 5 rokov, ...

Žalovaný na základe vyššie uvedeného konštatoval, že prvostupňový správny orgán pri uložení sankcie za priestupok a jej výmery dostatočne sa zaoberal všetkými hľadiskami a kritériami, ktoré Zákon o priestupkoch v ustanovení § 12 ako predpoklad úvahy o uložení sankcie stanovuje. Zároveň uviedol, že účastníčka konania si následky svojho nesprávneho konania mala uvedomiť v čase spáchania uvedeného priestupku, resp. pred jeho samotným spáchaním a to vzhľadom k následkom, ktoré jej s poukázaním na porušenie právneho predpisu a jeho následné kvalifikovanie ako priestupku hrozili.

II.

Žalobné dôvody

17. Včas podaným písomným nesúhlasom voči rozhodnutiu žalovaného zo strany žalobkyne doplneného na základe uznesenia krajského súdu podaním doručeným krajskému súdu dňa 13.11.2018 sa žalobkyňa domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ich zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho podania, ktoré považoval správny súd za správnu žalobu uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutiami správnych orgánov, ktorými bola neprávom obvinená z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Argumentovala tým, že doposiaľ ani raz jej nebolo preukázané, že niekoho úmyselne alebo neúmyselne ohrozovala, či poškodila.

V doplnení podanej žaloby uviedla, že považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné a z toho dôvodu, že je postavené na nepriamych a nepreukázateľných tvrdeniach, na základe ktorých bola obvinená. Má za to, že bolo preukázané, že na oddelení Krajského dopravného inšpektorátu Prešov došlo k pochybeniu a preto žiadala o nápravu. Mala po celý čas záujem spolupracovať aj napriek tomu nebolo doposiaľ priamymi dôkazmi preukázané, že sa spomínaného činu dopustila, ako už uviedla vo viacerých odvolaniach. Nakoľko podľa nej neexistujú žiadne priame dôkazy, ktoré by vypovedali o tom, že daný priestupok spôsobila, pretože KDI sa opieral o nepriame dôkazy. Argumentovala tým, že na pojednávanie bol dvakrát predvolaný potencionálny svedok, ktorý uviedol nie totožné a nie jasné výpovede, pričom jeho výpovede nie je možné detailnejšie preskúmať vzhľadom k tomu, že neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by túto výpoveď potvrdil. Svedkovú výpoveď považuje žalobkyňa celý čas za neúplnú, nepresnú a nedôverčivú, nakoľko si svedok už vo výpovedi nepamätal ani ŠPZ vozidla.

Namietala taktiež spravený posudok, ktorý bohužiaľ nebol spracovaný za jej prítomnosti. Má za to, že takýto posudok môže sedieť na akékoľvek motorové vozidlo, ktoré má podobné rozmery, pretože v posudku nie je spomínaný bližší popis vozidla, napr. farba, prípadne nie je zrejmé dané poškodenie, ktoré sa v posudku uvádza, že je možné zaviniť iba daným typom motorového vozidla, ale je totožné pre viaceré typy motorových vozidiel. Taktiež samotný znalec vo svojom vyhlásení uviedol, že k poškodeniu mohlo dôjsť, ale nie že priamo došlo, teda sám svoj posudok stavia iba na pravdepodobnosti, že k danému stavu dôjsť mohlo. Najmä na základe týchto nepriamych dôkazov má žalobkyňa za preukázateľné, že sa daného priestupku nemohla dopustiť, ani nedopustila.

V závere doplnenia žaloby poukázala na to, že v tejto súvislosti boli porušené jej subjektívne práva s tým, že v minulosti žiadala o zníženie sankcie za priestupok, prípadne za úplné zrušenie obvinenia, nakoľko

si je vedomá, že daný skutok nespáchala, ani doposiaľ nebolo preukázané priamymi dôkazmi, že by daný skutok spáchala. Jej žiadosť podložila relevantnými dôkazmi a to tým, že jej manžel je občan so zdravotným postihnutím, má štatút chránenej osoby. Zároveň poukázala na to, že manžel je v súčasnej dobe nezamestnaný a dcéra navštevuje materskú školu, takže potrebuje osobné motorové vozidlo pre rodinu.

18. Na pojednávaní pred krajským súdom žalobkyňa argumentovala tým, že doposiaľ si nie je vedomá, aby sa daný skutok stal a že by ho spôsobila, ak áno, tak danú skutočnosť ľutuje. Uvedeného dňa, ktorý bol skutkovým dňom viedla motorové vozidlo vo P. P. a nie si je vedomá, že by daný skutok spôsobila. Práve kvôli tomu sa odvolala. Ak by daný skutok spôsobila, tak samozrejme ľutuje, mrzí ju, ak by k takejto skutočnosti došlo. Zároveň poukázala na to, že čiastku, ktorú jej určil policajný zbor môže uhradiť v nejakých splátkach, chcela by upresniť to, že v jej situácii nie je možné odobrať vodičský preukaz, nakoľko ho potrebuje pre svoju rodinu, dieťa a chorého manžela. Žiadala o zrušenie rozhodnutia z dôvodu, ako už zdôraznila preto, že vodičské oprávnenie potrebuje.

III.

Vyjadrenie žalovaného a žalobkyne

19. K podanej žalobe sa písomným stanoviskom zo dňa 20.12.2018 vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na skutkových a právnych okolnostiach vydaného rozhodnutia a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

20. K vyjadreniu žalovaného sa písomným stanoviskom doručeným osobne krajskému súdu 17.01.2019 vyjadrila žalobkyňa, ktorá poukázala na totožné dôvody, ako sú uvedené v žalobe, ako aj v písomnom doplnení doručenom krajskému súdu dňa 13.11.2018.

IV.

Záver správneho súdu

21. Od 01.07.2016 je účinný zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v ustanovení § 2 ods. 1 zakotvuje, že v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené, alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 177 ods. 1 S.s.p., správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 178 ods. 1 S.s.p., žalobcom je fyzická osoba, alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy, alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach, alebo právom chránených záujmoch.

25. Konkrétne ustanovením § 194 ods. 1 sa Správny súdny poriadok zaoberá správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

26. Z ustanovenia § 194 ods. 2 citovaného zákona, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

27. S poukazom na ustanovenie § 195 citovaného zákona, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

- b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,
- c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,
- d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,
- e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

28. S poukazom na ustanovenie § 197 S.s.p., správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

29. S dôrazom na upresnenie žalobných dôvodov uvádzaných žalobkyňou v podanej písomnosti označenej ako nesúhlas voči rozhodnutiu doručený krajskému súdu dňa 10.09.2018 krajský súd uznesením pod sp. zn. 2Sa/22/2018-6 zo dňa 05.10.2018 vyzval žalobkyňu na upresnenie skutočností uvádzaných v tomto písomnom podaní a na označenie žalovaného správneho orgánu, ako aj na označenie napadnutého rozhodnutia, dôvody žaloby, ako aj na upresnenie aké subjektívne práva žalobkyne boli napadnutým rozhodnutím, resp. postupom žalovaného porušené a upresniť definíciu žalobného návrhu, ako aj vyjadrenie, či žalobkyňa žiada, alebo nežiada nariadiť pojednávanie.

30. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu na základe uvedeného uznesenia Krajského súdu v Prešove žalobkyňa reagovala písomným podaním doplneným doručeným súdu dňa 13.11.2018.

31. S poukazom na ustanovenie § 180 ods. 1 S.s.p., žalovaným je orgán verejnej správy - KDI Prešov, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

32. Ako vyplýva z rozhodnutia MV SR č. U.-PS-XXXX/XXXX zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 Zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 3.1.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu KR PZ v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je MV SR. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo MV SR z titulu právneho nástupníctva. Právnym nástupcom je teda na strane žalovaného správny orgán, ako aj jeho právny nástupca podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka. To znamená, pokiaľ sa týka rozhodnutie KR PZ zastupuje právne žalovaného KR PZ SR KDI Prešov.

33. Z obsahu administratívneho spisu, ako aj rozhodnutí správnych orgánov vyplýva, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného KR PZ KDI Prešov zo dňa 04.09.2018, ktorý pod č.p.: G.-PO-W ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobkyne a prvostupňové rozhodnutie ORPZ ODI zo dňa 28.06.2018 č.s.: ORPZ-PO-C vs: XXXXX ako vecne správne a zákonné potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím z 28.06.2018 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku dňa 22.07.2017 v čase o 17:0 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. V. ev.č.: L po ul. V. vo P. P., v smere do L. kde sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, následkom čoho pravým spätným zrkadlom narazila do ľavého spätného zrkadla tam parkujúceho 1 vozidla zn. P. C., ev.č.: X.XXX- ktorého majiteľom je L. I., bytom G.,| ul. C. č. XXX/X. Vodička T. X. si následne nesplnila povinnosť účastníka dopravnej nehody a z miesta dopravnej nehody odišla. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidle zn. P. C. vznikla škoda vo výške cca. 300,- eur. Za tento priestupok bola T. X. podľa § 22 ods. 2 písm. a), c), f) zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň jej bola v zmysle § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, s poukazom na § 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z.z. uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

34. Uvedeným konaním T. X. porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), ustanovenie § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) a ustanovenie § 66 ods. 6 s poukazom na § 64 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím v zmysle § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, porušila pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom, za čo je uznaná vinnou zo zavinenia dopravnej nehody a spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), k) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

35. Podľa § 22 ods. 2 písm. a), c), f) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa obvinenej T. X. ukladá: pokuta vo výške 300 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, ktorý začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

36. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z., účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

37. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) citovaného zákona vyplýva, že vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

38. Z ustanovenia § 66 ods. 2 písm. a), d), i) Zákona o cestnej premávke vyplýva, že účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody, bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou, a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečí prostredníctvom Policajného zboru.

39. Z ustanovenia § 64 ods. 2 písm. a) citovaného zákona, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6.

40. Podľa § 66 ods. 6 citovaného zákona, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

41. Podľa § 137 ods. 2 písm. c) citovaného zákona, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

42. Podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch č. 372/1991 Zb., priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

43. V zmysle § 22 ods. 1 písm. g) citovaného zákona, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

44. V zmysle § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

45. V zmysle § 74 ods. 1 citovaného zákona, priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len | vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

46. V zmysle § 58 ods. 1 citovaného zákona, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona (písm. a), či tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku (písm. b), či sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku (písm. c), či uloží ochranné opatrenie (písm. d), či uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu (písm. e).

47. Správny súd po preskúmaní postupu a rozhodnutí správnych orgánov vo veci objasnenia priestupku, ktorý bol kladený za vinu žalobkyňi má za to, že správne orgány náležite a dôsledne zistili skutkový stav v zmysle vyššie citovaných príslušných ustanovení tak Zákona o cestnej premávke, ako aj Zákona o priestupkoch a na základe takto zisteného skutkového stavu vyvodili správny právny záver a uložili pokutu v rozsahu stanovenom v zákone o priestupkoch.

48. Správny súd pri uvedenom závere vychádzal na základe vyhodnotených dôkazov správnych orgánov, ktoré boli v prvom rade Správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 21.09.2017, Záznam o podaní vysvetlenia L. zo dňa 22.07.2017 a 24.08.2017, Záznam o podaní vysvetlenia Y. X. zo dňa 29.07.2017, Záznam o podaní vysvetlenia T. X. zo dňa 29.07.2017, Záznamu o podaní vysvetlenia P. O. zo dňa 02.08.2017, Záznamu o podaní vysvetlenia T. I. zo dňa 07.09.2017, Záznamu dopravnej nehody zo dňa 22.07.2017 a 07.09.2017, zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 22.07.2017, plánu, náčrtku a fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody, výpisov z evidenčnej karty vozidla ev.č. L.XXX-K. zo dňa 24.7.2017 a X.XXX-X. zo dňa 22.9.2017, výpisu z evidenčnej karty vodičky T. X. zo dňa 22.9.2017, predvolania na ústne pojednávanie o priestupku zo dňa 25.10.2017, zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 24.11.2017, rozhodnutia o priestupku zo dňa 24.11.2017, odvolania proti rozhodnutiu o priestupku zo dňa 21.12.2017, e-mailové podanie účastníčky konania, stanoviska prvostupňového správneho orgánu k podanému odvolaniu zo dňa 18.01.2018, rozhodnutia o odvolaní zo dňa 09.02.2018, rozhodnutia o ustanovení znalca zo dňa 14.03.2018, žiadosti o poskytnutie súčinnosti pri objasňovaní priestupku proti BaPCP adresovanej mestu P. P. zo dňa 16.03.2018, emailovej odpovede mesta P. P. zo dňa 26.03.2018, odborného vyjadrenia zo dňa 14.03.2018, predvolanie zo dňa 02.05.2018 a 01.06.2018, zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 31.05.2018, 28.06.2018, náčrtku so situáciou na mieste dopravnej nehody z ústneho pojednávania zo dňa 31.05.2018, 28.06.2018, vyhlásenia rozhodnutia zo dňa 28.06.2018, rozhodnutia o priestupku zo dňa 28.06.2018, odvolania voči rozhodnutiu o priestupku zo dňa 10.07.2018, stanoviska k odvolaniu voči rozhodnutiu o priestupku zo dňa 03.08.2018, ako aj ďalších písomností tvoriacich súčasť spisového materiálu.

49. Preskúmaním obsahu administratívneho spisu, ktorý bol predložený na základe uznesenia krajského súdu žalovaným mal správny súd za bezpochyby preukázané, že žalobkyňa T. X. spáchala predmetný skutok tak, ako je kvalifikovaný a uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku, t. j. že ako vodička viedla osobné motorové vozidlo zn. V. ev.č. L.-XXX-K. po ulici V. vo P. P. smerom na L., kde sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, následkom čoho pravým spätným zrkadlom narazila do ľavého spätného zrkadla tam parkujúceho vozidla zn. P. ev.č. X. Ako vodička si následne nesplnila povinnosť účastníka dopravnej nehody a z miesta nehody odišla bez toho, aby splnila povinnosti vyplývajúce z § 66 ods. 6 Zákona o cestnej premávke. Pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu osobného motorového vozidla zn. P. C. vo výške približne 300 Eur. Uvedené porušenie pravidiel cestnej premávky s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c) Zákona o cestnej premávke bolo kvalifikované u žalobkyne ako závažné po rušenie pravidiel cestnej premávky.

50. S poukazom na vykonané dokazovanie prvostupňovým správnym orgánom, ako aj zo záverov rozhodnutia odvolacieho orgánu z 09.02.2018, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie pôvodne zrušené a vec bola vrátená na doplnenie dokazovania a to opätovným výsluchom svedkov, ako aj obvinenej z priestupku a vykonaním znaleckého posúdenia ohľadom okolností spôsobenej dopravnej nehody, bolo následne doplnené dokazovanie správneho orgánu. Na základe doplnenia novým rozhodnutím, ktoré bolo vydané dňa 28.06.2018 prvostupňový správny orgán rozhodol o priestupku tak, že uznal

žalobkyňa vinnou zo spáchania priestupku kvalifikovaného pôvodne v rozhodnutí zo dňa 24.11.2017 ako porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), ako aj porušenie ustanovenia § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i), a ustanovenia § 66 ods. 6 s poukazom na ustanovenie § 66 ods. 2 písm. a) Zákona o cestnej premávke s dôrazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c) citovaného zákona totožne.

51. Pri závere o preukázaní viny zo spáchania predmetného priestupku podľa názoru súdu bola v prvom rade žalobkyňa usvedčená očitým svedkom T. I., ktorý vypovedal pred správnym orgánom dňa 07.09.2017 a z ktorého bezprostrednej výpovede bolo jasné a preukázateľné, že uvedeného priestupku sa dopustila vodička osobného motorového vozidla L.-XXX- zn. V., ktoré dňa 22.07.2017 viedla žalobkyňa. Ako správne argumentovali správne orgány uvedený svedok nemal akýkoľvek záujem na tom, aby označil uvedené motorové vozidlo, resp. vodičku, ktorá sa dopustila uvedeného priestupku bez akýchkoľvek bližších vedomostí o tom, kto je za volantom osobného motorového vozidla. Výpoveď očitého svedka potvrdil aj ďalší svedok P. O., ktorému odovzdal svedok lístok s ev.č., ktoré spôsobilo škodu na stojacom C. P. C. s bardejovským evidenčným číslom. C. s ev. č. L.-XXX-K. viedla žena, ktorá po náraze zastavila a následne pokračovala v jazde v smere na L..

Čo sa týka okolností, ktoré boli popísané pri predmetnom poškodení osobného motorového vozidla zn. P. C. ev.č. X. potvrdil nielen samotný očitý svedok, ale aj prvotné výpovede tak žalobkyne, ako odborné vyjadrenie znalca N. T. P. zo 14.03.2018. Z tohto bezpochyby vyplýva, že pri popísanom pohybe zn. V. N. mohlo dôjsť ku kontaktu časti pravého spätného zrkadla C. V. N. o časť ľavého spätného zrkadla stojaceho OMV zn. P. C.. Predmetné poškodenia spätných zrkadiel z technického hľadiska možno označiť za zhodné čo do výšky úrovne, ako aj vzájomného poškodenia, teda mohlo dôjsť k ich vzájomnému popísanému kontaktu. Práve znalec na základe vykonaných prepočtov na vozovke usúdil, že ak by vodička OMV V.X chcela pokračovať v smere pôvodnej jazdy mohla z technického hľadiska okolo stojacích vozidiel po oboch stranách vozovky bezpečne prejsť, ak by sa pohybovala približne stredom takto vytvoreného koridoru o šírke približne 3m, pričom ak by bol zachovaný potrebný bočný odstup 0,56m po oboch stranách vozidla V. od stojacích vozidiel bolo by OMV prešlo v tomto koridore bez akýchkoľvek problémov. Z vykonanej analýzy možného pohybu vozidla V. iXX po ulici V. vo P. P. znalec usúdil, že príčinou kontaktu pravého spätného zrkadla OMV V. iXX ľavým spätným zrkadlom stojacieho OMV P. C. bola nesprávna technika jazdy vodičky OMV zn. V. iXX spočívajúca v nedodržaní potrebného bočného odstupu od stojacieho vozidla zn. P. C., pričom boli vytvorené technické podmienky na zachovanie potrebného bočného odstupu OMV zn. V. od stojacích vozidiel. Popísané poškodenia spätných zrkadiel vozidiel z technického hľadiska sú v príčinnej súvislosti s predmetnou nehodovou udalosťou. Z uvedených záverov znalca aj podľa názoru správneho súdu bezpochyby vyplýva, že znalec, ktorý nemal žiadny vzťah s účastníkom konania podal znalecký posudok v zmysle zákona o znalcoch a tak správne orgány, ako ani správny súd nemá pochybnosti o záveroch uvedeného znaleckého posudku. Závery znalca v jeho odbornom vyjadrení sú viac ako pravdepodobné vzhľadom na uvedené poškodenie spätného zrkadla na OMV P. C. s ev.č. X..

52. Čo sa týka námietok žalobkyne, že nebola prizvaná k vyšetrovaniu dopravným znalcom na mieste činu, aj správny súd je toho názoru, že pokiaľ došlo k takémuto odbornému posúdeniu znalcom na základe znaleckej úlohy, vychádzal znalec čisto z údajov zistených a uvádzaných v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody, z údajov zistených v plánu a náčrtku z miesta dopravnej nehody, z poškodenia motorových vozidiel majúcich účasť na dopravnej nehode a to najmä fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody, ako aj z polohy vozidla P.a C. v čase dopravnej nehody, ktorá bola zadokumentovaná pri obhliadke miesta dopravnej nehody policajným orgánom. Znalec vychádzal z uvedených skutočností a preto nebola potrebná osobná účasť žalobkyne ako obvinenej z priestupku pri uvedených záveroch znalca. Pre splnenie znaleckej úlohy bolo potrebné v prvom rade popísanie prípadných poškodení oboch vozidiel, ktoré mal znalec preukázané z fotodokumentácie a geometrickým porovnaním ich možnosti kontaktovať sa prednými spätnými zrkadlami. Pri výpočtoch znalca bolo vlastne z jeho strany dokázané, že pri tejto analýze bolo s týmito skutočnosťami aj rátané a preto tak ako správne orgány, ani správny súd nepovažuje účasť žalobkyne pri uvedenom vyhodnotení týchto skutočností znalcom za bezpodmienečne nutnú.

53. Čo sa týka námietok žalobkyne, že očitý svedok, ktorý bol pri samotnej dopravnej nehode, ku ktorému došlo dňa 22.07.2017 si nepamätal s odstupom času číslo motorového vozidla, správny súd dospel k záveru, že z výpovede svedka T. I. zo dňa 31.05.2018 vyplýva, kedy na otázku žalobkyne, či má o tejto udalosti fotozáznam, alebo videozáznam svedok uviedol, že nemá a že celé to videl. Na otázku žalobkyne, či poznal dotyčného majiteľa poškodeného vozidla uviedol, že nepoznal. Na otázku

žalobkyne, či evidenčné číslo už nemá, tak uviedol „že nemá, že v septembri uviedol, že vystúpil z auta manžel, teraz uvádza, že nevie tak, ako je to“, svedok uviedol, že si nespomína už s odstupom času a že nevie. Z týchto jednotlivých otázok a odpovedí bezpochyby vyplýva, že svedok I., ktorý bol očitým svedkom uvedenej dopravnej nehody vypovedal 07.09.2017, kedy bezprostredne popísal skutočnosti, ktorých bol očitým svedkom a túto svoju výpoveď urobil pred policajným orgánom dňa 07.09.2017, teda s odstupom šesť týždňov. V tejto svojej výpovedi uviedol, že 22.07.2017 sa nachádzal v meste P. P., kde bol na svadbe. V čase okolo 17:15 hod začalo pršať, preto išiel po dáždníky do svojho OMV, ktoré mal odparkované na ulici V.. V uvedenom čase na uvedenej ulici sa nachádzalo veľa vozidiel, nakoľko ľudia boli na svadbe. Keď prichádzal k svojmu vozidlu videl ako vozidlo zn. V. ev.č. L. idúce po uvedenej ulici v smere do Prešova pravým spätným zrkadlom narazilo do ľavého spätného zrkadla tam odparkovaného osobného motorového vozidla zn. P. C. s bardejovským evidenčným číslom, ktoré stálo pri pravom okraji vozidla. Menovaný uviedol, že predmetné vozidlo zn. V. ev.č. L. viedla nejaká žena v okuliaroch. Po uvedenej zrážke toto vozidlo zastavilo a z miesta spolujazdca vedľa vodiča vystúpil nejaký muž, ktorý sa pozrel čo sa stalo a následne nasadol opäť do vozidla a z miesta odišiel. Menovaný uviedol, že na nich ešte kýval, ale oni nereagovali, hneď na to išiel okolo poškodeného vozidla nejaký pán, ktorého sa pýtal, či nie je náhodou jeho majiteľom a opísal mu celú situáciu, pričom mu povedal aj EČ vozidla, ktoré nehodu spôsobilo, pričom ho mal napísané na papieri, ktorý tomuto pánovi odovzdal. Išlo o svedka P. O.. Následne sa odobral späť na svadbu. Menovaný k veci okrem iného uviedol, že to je všetko čo videl.

54. Uvedenú výpoveď očitého svedka potvrdil aj svedok P. O., ktorý poskytol vysvetlenie podľa § 60 ods. 2 Zákona o priestupkoch policajnému orgánu dňa 02.08.2017, kedy uviedol, že dňa 22.07.2017 bol v meste P. P. na svadbe svojmu kamarátovi, pričom bol v kostole na obrade. Približne okolo 17:10 sa vracal k svojmu vozidlu, ktoré mal odparkované na V. ulici, prišiel k nemu nejaký pán, ktorého nepoznal a ktorý sa ho pýtal, či vozidlo s ev.č. BJ je jeho, že do uvedeného vozidla, resp. do ľavého spätného zrkadla narazilo vozidlo s ev.č. L., ktoré viedla nejaká žena, ktorá po náraze na chvíľku s vozidlom zastavila a následne ďalej pokračovala v jazde smerom na L.. Menovaný k veci uviedol, že totožnosť uvedeného pána, resp. svedka si nestihol zapísať, nakoľko sa ponáhal na svadbu. Uvedený pán z miesta odišiel preč. Následne na to prišiel k poškodenému vozidlu jeho majiteľ, ktorému opísal čo sa stalo a taktiež odišiel na svadbu.

55. Čo sa týka obsahu prvotných záznamov, žalobkyňa dňa 29.07.2017 uviedla, že majiteľom C. V. N. modrej farby, ktoré malo údajne spôsobiť dopravnú nehodu dňa 22.07.2017 vo P. P. je jej manžel. Uviedla, že v uvedený deň s vozidlom cez P. P. aj s manželom a 1 ročnou dcérou prechádzali v čase okolo 15:00 hod. v smere zo U. na L., išli k lekárovi, pretože dcéra dostala zápal ucha. Vozidlo v tom čase viedla ona. V tento čas, keď s vozidlom prechádzali cez P. P. bola búrka, pršalo a v uvedenom úseku cesty pred kostolom na V. ulici bolo plno áut aj po pravej, aj po ľavej strane, nakoľko tam bola svadba. V uvedenom úseku sa tvorili kolóny. Uviedla, že si nie je vedomá toho, aby narazila do iného vozidla a spôsobila tým niekomu škodu na vozidle. Ak by si bola vedomá, že spôsobila niekomu škodu určite by s vozidlom zastavila a zavolala políciu. Na ich vozidle žiadna škoda nie je. To bolo podanie žalobkyne policajnému orgánu dňa 29.07.2017.

56. Dňa 29.07.2017 podal vysvetlenie aj Y. X., manžel žalobkyne, ktorý uviedol, že v uvedený deň s vozidlom cez P. P. išiel aj s manželkou a 1 ročnou dcérou. Prechádzali okolo 15:00 hod. v smere zo U. do L., pretože išli k lekárovi, lebo dcéra dostala zápal ucha. Vozidlo v tom čase viedla jeho manželka. V uvedený čas vozidlom prechádzali cez P. P., bola veľká búrka, pršalo na tomto úseku cesty. Pred kostolom na ulici V. bolo plno áut na ľavej aj pravej strane, nakoľko tam bola svadba. V uvedenom úseku sa tvorili kolóny. Menovaný k veci uviedol, že jeho manželka, ani on nie sú si vedomí, aby narazili svojim vozidlom od nejakého iného vozidla a spôsobili mu škodu. Ak by si boli vedomí, že spôsobili niekomu škodu určite by zastavili a zavolali políciu. Na ich vozidle žiadna škoda nie je.

57. Zároveň správny súd poukázal aj na záznam o podaní vysvetlenia L. I., poškodeným v danej veci, ktorý dňa 24.08.2017 vypovedal, že po dlhom hľadaní sa mu podarilo nájsť svedka dopravnej nehody pána T. I., ktorý bol v uvedený deň taktiež na svadbe. Tento mu povedal, že je ochotný všetko dosvedčiť. Menovaný uviedol, že na jeho vozidle mu vznikla škoda okolo 300 Eur. Vozidlo, resp. spätné zrkadlo si už dal opraviť na vlastné náklady.

58. Správny súd mal za preukázané, že z vyššie citovaných ustanovení Zákona o priestupkoch vyplýva, že skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatónnymi znakmi a to subjektívna stránka,

objekt a objektívna stránka. Subjektom je tu páchatel' priestupku. Subjektom môže byť len fyzická osoba. Podmienkou je deliktuálna spôsobilosť osoby, teda spôsobilosť naplniť svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty priestupku. Za subjektívnu stránku považuje správny súd a táto predstavuje zavinenie, ktoré môže byť úmyselné, alebo z nedbanlivosti, pričom za zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie hoci len z nedbanlivosti, ak zákon nevyžaduje úmysel. Objekt sú vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú chránené zákonom a proti ktorým konanie smeruje. Objektívna stránka je daná konaním, buď komisiívnym, alebo omisiívnym následkom a príčinnou súvislosťou medzi konaním a následkom.

V preskúmvanej veci má správny súd za to, že podľa záverov správnych orgánov žalobkyňa sa dopustila priestupku z vedomej nedbanlivosti, pričom je zrejmé, že zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke. Rozdiel medzi úmyselným a nedbanlivostným zavinením spočíva v tom, že pri zavinení z nedbanlivosti ako pri vedomej nedbanlivosti páchatel' priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nemusel vedieť. U páchatel'a, ktorý pácha priestupok z nevedomej nedbanlivosti je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti. Podmienky zodpovednosti sú ustanovené kumulatívne spojením prvkov, ktoré sú rovnocenné, t. j. vedieť mal a mohol.

59. Z obsahu rozhodnutí správnych orgánov a postupu, ktorý správne orgány vykonali pred vydaním predmetných rozhodnutí bezpochyby vyplýva na základe akých skutočností tieto správne orgány dospeli k záveru, že u žalobkyne bola naplnená skutková podstata priestupku z vedomej nedbanlivosti, nakoľko v konaní bolo preukázané, že pokiaľ žalobkyňa prechádzala OMV V. v koridore zastavených motorových vozidiel na V. ulici vo P. P. dňa 22.07.2017 okolo 17:00 hod. a v čase, kedy malo dôjsť k poškodeniu spätného zrkadla na ľavej prednej časti motorového vozidla zn. P. C. ev.č. X. mala si byť vedomá, že svojim konaním môže spôsobiť aj z nedbanlivosti poškodenie motorového vozidla, ku ktorému de facto došlo a z uvedenej vedomej nedbanlivosti ju správne orgány uznali vinnou práve na základe tých skutočností, ktoré boli preukázané a to výpoveďou očitého svedka, ako aj výpoveďou jej samej a jej manžela. Sama žalobkyňa pri výpovedi a pri podaní vysvetlenia pred policajným orgánom potvrdila, že zastavila vozidlo a manžel skontroloval jednak vozidlo ich, ako aj ostatné vozidlá v rade. Túto skutočnosť napokon potvrdil aj očitý svedok T. I., ktorý uviedol hneď pri podaní vysvetlenia policajnému orgánu, že videl ako spolujazdec - muž, vyšiel z motorového vozidla V. a pozeral na ostatné motorové vozidlá, ako aj na motorové vozidlo, ktoré viedla jeho manželka. Pri uvedenom vystúpení z vozidla muselo byť jasne viditeľné, že došlo k poškodeniu spätného zrkadla na motorovom vozidle P. C. ev.č. X.. Z týchto skutočností vychádzali správne orgány pri uznaní žalobkyne vinnou zo spáchania priestupku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia o priestupku z 28.06.2018 a tak ako to vlastne potvrdil aj žalovaný ako odvolací orgán potom ako rozhodoval o odvolaní žalobkyne voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu.

60. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku a to tak, ako súd poukázal vyššie subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka a to kumulatívne. V danom prípade možno hovoriť o priestupku vtedy, ak je existencia uvedených štyroch znakov skutkovej podstaty preukázaná nadovšetku pochybnosť, čo v danom prípade podľa názoru správneho súdu preukázané zo strany správnych orgánov bolo.

61. Zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v § 73 ods. 2 upravuje základné procesné práva a povinnosti obvineného z priestupku. Aj keď sa v konaní o priestupku substidiárne aplikujú ustanovenia § 51 a nasledujúce Zákona o správnom konaní, obvinený z priestupku má široký okruh procesných práv, pričom ide predovšetkým o zásadu prezumpcie neviny obvineného z priestupku a obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy, opravné prostriedky. Čo sa týka práv žalobkyne, ako obvinenej z priestupku, táto v rámci správneho konania realizovala v rámci svojej obhajoby všetky práva, ktoré jej vyplývali z uvedeného citovaného ustanovenia Zákona o priestupkoch, podávala vyjadrenia, podávala opravné prostriedky - odvolania, ktoré doručila nielen správne orgánu, ale aj prezidentovi PZ, Odbor dopravnej polície Bratislava.

62. Správny súd s dôrazom na ustanovenie § 51 Zákona o priestupkoch argumentuje tým, že správne orgány v priestupkovom konaní musia dodržiavať najmä základné zásady správneho konania upravené v § 3, ako aj v § 32 a nasledujúcich ustanovení správneho poriadku, vydať na základe dostatočne zisteného skutkového stavu rozhodnutie podľa § 46 a § 47 Správneho poriadku, pričom jednou zo základných zásad správneho konania je zásada zákonnosti upravená v § 3 ods. 1, z ktorej vyplýva,

že správne orgány sú v konaní a pri rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou SR, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a sú povinné prihliadať aj na obsah medzinárodných zmlúv hlavne s poukazom na čl. 7 Ústavy SR, ktoré majú prednosť pred zákonmi.

63. Jednou zo základných primárnych zásad je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada znamená, že správne orgány sú povinné vykonávať dokazovanie tak, aby boli následne objasnené všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre posúdenie veci, teda úplnosť zistenia. Správne orgány musia zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti, to znamená, že ide o presnosť zistenia.

64. Podľa čl. 1 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky je Slovenská republika zvrchovaná, demokratický a právny štát a podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na vykonanie ktorých nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené ustanoveným spôsobom, majú prednosť pred zákonmi. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd je medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čo znamená, že v Slovenskej republike má každá fyzická a právnická osoba zaručené právo na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru a bolo by v rozpore s princípmi právneho štátu, ak by právo na spravodlivý proces nebolo dodržané. Súčasťou práva na spravodlivý proces je právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré subsumuje základné súdno-procesné princípy. V podobe ústavných princíпов sú nadriadené Občianskemu súdnemu poriadku a Trestnému poriadku a zo Štrasburskej judikatúry vyplýva, že tieto princípy sa vzťahujú aj na konanie správne a exekučné. Princípmi spravodlivého súdneho konania sú najmä princíp rovnosti zbraní, kontradiktórnosť súdneho konania, právo osobnej prítomnosti na konaní a zákaz inkriminácie vlastnej osoby. Dohovor v článku 6 ods. 3 upravuje minimálne práva obvineného z trestného činu a písm. d/ tohto článku stanovuje, že obvinený z trestného činu má právo vypočúvať alebo dať vypočúvať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie na výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok ako svedkov proti sebe.

65. Z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je rozhodujúca klasifikácia protiprávneho konania na správne delikty, vrátane priestupkov a trestné delikty s vnútroštátnym právnym poriadkom.

66. Je nepochybné, že pri aplikácii ustanovenia § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov správny orgán môže podľa svojej úvahy posúdiť, či sa určitá skutočnosť v rámci dokazovania ukázala ako pravdivá, to znamená, že môže dospieť k záveru, že určitý dôkaz je dostačujúci alebo sa rozhodnúť, že treba zadovážiť ďalšie dôkazy, ktoré majú relevantnejší podklad rozhodnutie. Je notoricky známe, že hodnotenie dôkazov predstavuje zložitý myšlienkový postup, v rámci ktorého správny orgán na základe svojich logických systematických a historických úsudkov, ako aj účelu zákona určité tvrdenie prijíma a iné odmieta. Pri hodnotení dôkazov ide o myšlienkovú činnosť správneho orgánu, v rámci ktorej je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti a hodnota ich pravdivosti. To znamená, že dokazovanie predstavuje aj verifikačný proces, pri ktorom správny orgán zvažuje, ktorý dôkaz je využiteľný a z hľadiska dokazovania významný, a ktorý dôkaz je pre rozhodnutie vo veci samej bezvýznamný.

67. Na základe uvedených skutočností, ktoré boli predmetom dôkazného postupu zo strany správnych orgánov má správny súd za preukázané, že žalobkyňa sa dopustila priestupku tak, ako je kvalifikovaný v rozhodnutí o priestupku zo dňa 28.06.2018, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené žalovaným ako odvolacím orgánom preskúmaným rozhodnutím dňa 04.09.2018 práve na základe vyhodnotenia všetkých dôkazov, ktorými správne orgány disponovali.

68. Podľa názoru správneho súdu žalobné námietky uvádzané žalobkyňou neboli takého charakteru, aby správny súd rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie žalovanému. Správny súd v prvom rade vychádzal zo skutočností, ktoré boli v konaní o priestupku bezpochyby preukázané a to predovšetkým výpoveďou očitého svedka, výpoveďami svedka O., žalobkyne, ako aj jej manžela a napokon aj znaleckým dokazovaním znalca N.. T. P. zo 14.03.2018. Je aj podľa názoru správneho súdu nemožné, aby znalec na základe tých dôkazov, ktorými disponoval na sto percent mohol povedať, že

uvedená spôsobená škoda pri prechádzaní koridorom bola spôsobená práve C. V. iXX, avšak všetky dostupné indicie, ktoré boli preukázané a ktoré vyplývajú z výpovedí očitého svedka, ďalšieho svedka, ako aj výpovede samotnej žalobkyne a jej manžela toto konštatovanie znalca v znaleckom posudku premietajú do 100%-tnej istoty.

Aj podľa správneho súdu, pokiaľ by neexistoval očitý svedok, ktorý videl uvedenú dopravnú nehodu na vlastné oči, resp. keby žalobkyňa nenarazila svojim spätným zrkadlom do spätného zrkadla C. EČ X. nebolo by došlo k spôsobenej škode vo výške 300 Eur na osobnom motorovom vozidle P. C., ev.č. X. S dôrazom na preukázanie týchto skutočností zo strany očitého svedka, ako aj z výpovede samotnej žalobkyne a jej manžela správny súd mal za bezpochyby preukázané, že k naplneniu skutkovej podstaty priestupku tak, ako bol kvalifikovaný v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu zo dňa 28.06.2018 došlo a žalobkyňa sa uvedeného priestupku tak, ako je jej kladený za vinu dopustila.

69. Na tie skutočnosti, na ktoré poukazuje aj v liste adresovanom prezidentovi PZ dňa 04.12.2017, že je matkou 1 ročnej dcéry a manželkou ťažko chorého manžela a bola obvinená z priestupku, ktorý nespáchala, hrozí jej odobratie vodičského preukazu a pokuta vo výške 300 Eur a odôvodňuje tým, že osobné motorové vozidlo je nevyhnutne potrebné na zabezpečenie jej 1 ročnej dcéry a handicapovaného a ťažko chorého manžela, ktoré potrebujú ku svojmu životu súd prihliadať nemohol. Tie skutočnosti, ktoré uviedla v odvolaní voči priestupku zaslané prezidentovi PZ sú totožné s dôvodmi, ktoré boli uvedené voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Aj v samotnom odvolaní voči priestupku, ktorý bol adresovaný prezidentovi PZ žalobkyňa uviedla, že „pripúšťam, že v daný deň som išla cez mesto P. P. smerom do L. z druhej strany, čiže zo U., ale v ten deň tam bola svadba vo P. P. a autá stáli pri jednej strane cesty aj po druhej strane, čiže bol malý priestor na prejazd, ale keď som prešla pomedzi tieto autá, tak som zastala, dala výstražný trojuholník, aby som upovedomila autá za mnou, ktoré stáli v kolóne a poslala manžela, aby išiel pozrieť, či sme bezpečne prešli, hoci sme necítili žiaden náraz a nakoľko už som mala jednej problém na polícii a od vtedy si dávam pozor. Pri príchode do auta skomentoval, že všetko je v poriadku a môžeme ďalej ísť“.

Správny súd poukazuje na túto argumentáciu žalobkyne, kedy sama uviedla, že s OMV zastavila a dala výstražný trojuholník, čo v predchádzajúcich výpovediach vlastne neuvádza, takže aj tieto skutočnosti sú v rozpore so samotnou výpoveďou, kde uvádza, že zastavila, manžel skontroloval vozidlá a pokračovali ďalej. Nie je potom pravdivé tvrdenie žalobkyne a jej manžela, že keby boli prišli na to, že spôsobili nejakú škodu, boli by zastali a privolali políciu. Ak by takto boli postupovali nebolo by následne došlo k uvedenému priestupkovému konaniu zo strany polície v takom rozsahu a v takom smere, v akom policajné orgány uvedené šetrenie vykonávali, na základe výpovedí očitého svedka T. I., svedka P. O. a záverov znalca N.. T. P..

70. S poukazom na dostatočne zistený skutkový stav, na vyslovený právny názor na základe tých skutočností, ktoré boli preukázané v priestupkovom konaní má správny súd za to, že rozhodnutia tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného boli vydané v súlade so zákonom č. 8/2009 Z.z., ako aj v súlade so zákonom SNR č. 372/1990 Zb.

71. Čo sa týka žiadosti žalobkyne v žalobe, ako aj z výpovede pred správnym súdom, že by pokutu chcela zaplatiť v splátkach a pritom žiadala o zrušenie zákazu viesť motorové vozidlá s poukazom na to, že osobné motorové vozidlo je potrebné pre rodinu, v tomto smere správny súd argumentuje tým, že z ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b) Zákona o priestupkoch vyplýva za priestupok, ktorého sa dopustila, že je možné uložiť sankciu a to pokutu od 300 Eur do 1 300 Eur a zákaz činnosti od 1 roku do 5 rokov a to kumulatívne, nie buď pokutu alebo zákaz činnosti. Z uvedeného ustanovenia vyplýva bezpochyby, že uloženie pokuty a zákazu činnosti je spojené touto kumulatívnou funkciou ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b) Zákona o priestupkoch a preto nie je možné jej žiadosti vyhovieť.

72. Na základe týchto skutočností považoval správny súd žalobné námietky žalobkyne za nedôvodné a preto žalobu v súlade s ustanovením § 190 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

73. S dôrazom na neúspešnosť žalobkyne, ako aj na tú skutočnosť, že si neuplatnila náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 167 S.s.p. tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pričom nevzhladol také podmienky v zmysle ustanovenia § 168 S.s.p., aby priznal náhradu trov konania žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak (ustanovenie § 443 ods. 1 v spojení s ustanovením § 444 ods. 1 S.s.p.).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 57 ods. 1, 2 S.s.p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 S.s.p.).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovať musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 1 S.s.p.). Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.